

วัสถกร มณีนิล 2557: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับน้ำตาลในพลาสมาของผู้ป่วยเบาหวานสูงอายุชนิดไม่พึ่งอินซูลิน กรณีศึกษา คลินิกผู้ป่วยเบาหวาน โรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) สาขาคหกรรมศาสตร์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ สิริพันธุ์ จุลกรังคะ, M.S. 83 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านพฤติกรรม ด้านสังคม และการแสดงออกด้านต่าง ๆ เมื่อเผชิญความเครียด ที่มีความสัมพันธ์กับระดับน้ำตาลในพลาสมาของผู้ป่วยเบาหวานสูงอายุชนิดไม่พึ่งอินซูลิน ในคลินิกผู้ป่วยเบาหวานโรงพยาบาลตะกั่วป่า จังหวัดพังงา กลุ่มตัวอย่างคือผู้ป่วยสูงอายุจำนวน 150 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ และระดับน้ำตาลในพลาสมาจากฐานข้อมูลประวัติผู้ป่วย ในวันที่กลุ่มตัวอย่างมาพบแพทย์ตามนัด สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า การแสดงออกด้านอารมณ์เมื่อเผชิญความเครียด มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับระดับน้ำตาลในพลาสมาของผู้ป่วยสูงอายุโรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = -0.20$) กล่าวคือ ผู้ป่วยโรคเบาหวานสูงอายุที่มีอารมณ์ด้านบวกจะมีระดับน้ำตาลในพลาสมาต่ำ ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมของผู้ป่วยเบาหวาน ประกอบด้วย การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การดูแลตนเอง ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย สัมพันธภาพในครอบครัว การยอมรับตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และการแสดงออกเมื่อเผชิญความเครียด ในด้านการรู้คิด และ ด้านพฤติกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับน้ำตาลในพลาสมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก